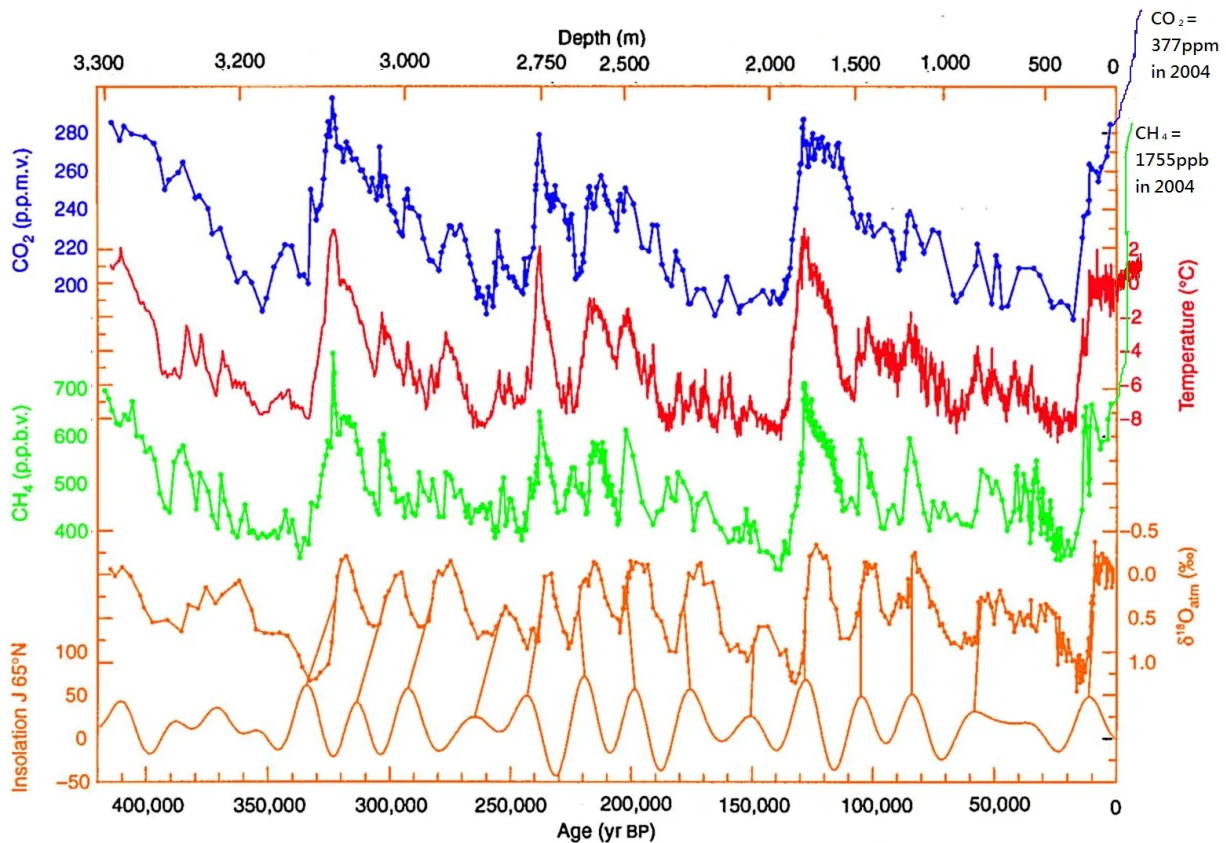

Hundredtusind-årsproblemet (100.000-årsproblemet)

Af Lennart Kiil

Data fra Vostok-iskernen i Antarktis: CO₂ (blå), temperatur (rød), metan (grøn) og solindstråling (orange) over de sidste 420.000 år. Istiderne kommer med cirka 100.000 års mellemrum.

US Government (data fra Vostok-iskernen); bearbejdet af Alexchris. Public domain. [Wikimedia Commons](#).

Forskellen mellem den aktuelle gletsjerdannelse og den gletsjerdannelse man ville forvente, når man tager højde for 100.000-års-Milankovitch-cyklussen af insolation.

Mængden af indstråling fra Solen varierer cyklisk over tid. Sammen med denne variation forekommer normalt en korresponderende variation i temperatur. Disse cyklusser i solindstråling forårsages af ændringer i Jordens kredsløb om Solen. Udover 100.000-års-cyklussen er der også en cyklus på 21 tusind år, en på 40 tusind år, og endelig en på hele 400 tusind år. Cyklusserne driver forandringer i klimaet på Jorden

ved at ændre temperaturen væsentligt.

Disse ændringer i temperatur anses som en nøglefaktor for start på og afslutning af [istider](#). For alle de nævnte cyklusser er der et fint match mellem mængden af insolation og gletsjerdannelse, undtagen for 100.000-års-cyklussen, derfor taler man om et problem. Forskellige teorier prøver at løse problemet, men der er ikke udbredt enighed om forklaringen. Forskere håber, at flere data fra [iskerner](#) vil kunne kaste lys over sagen.

Husk at tage quizzen online på klimaleksikon.dk/opslag/100000-årsproblemet

Sådan henviser du til opslaget

Lennart Kiil: "Hundredtusind-årsproblemet (100.000-årsproblemet)". Klimaleksikon, klimaleksikon.dk/opslag/100000-årsproblemet, hentet 22. oktober 2026.

Klimaleksikon er gratis og uden login.